Arlekijntje

Jan Peeters

bron
Jan Peeters, *Arlekijntje*. De Sikkel, Antwerpen / De Gemeenschap, Utrecht z.j. [ca. 1926]

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/peet011arle01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

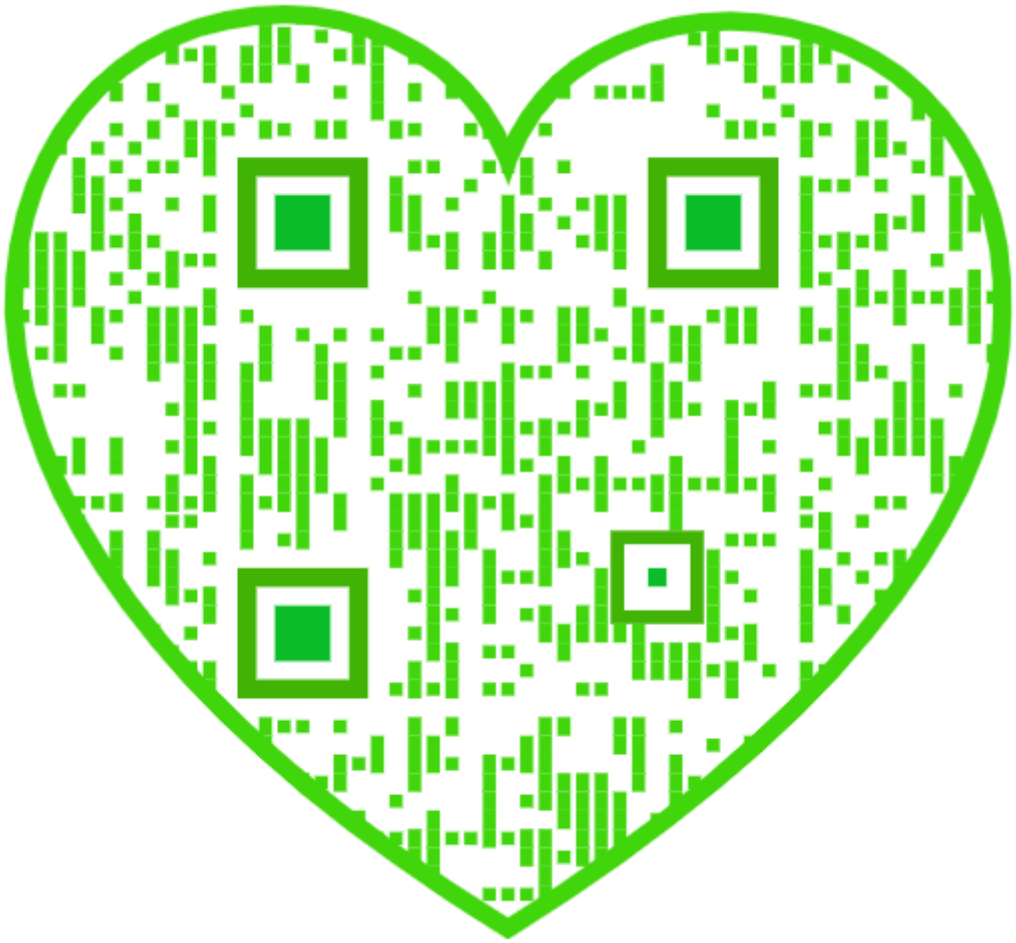

Arlekijntje

Een zwarte krullebol,
Een bruingebrand gezicht,
Twee kijkers groot en klaar
Waaruit een zonne licht.

Op 't nooit gesloten hemd
Een vestje van katoen;
Een flink gelapte broek;
Zijn voet kent kous noch schoen.

En lachen! lachen doet
Zijn kersenroode mond,
Alsof hij niets of niets
Van al 't verdriet verstond.

Steeds helpt hij waar hij kan,
Is ieders kameraad;
Ook vindt men hem gereed
Voor alle kattekwaad.

Zijn huisje

Dicht bij de bergen staat een huis,
Daarin woont Arlekijntje;
Achter het huisje ligt een tuin,
Daar spuit een klaar fonteintje.

Aan al de raampjes van het huis
Groeien en geuren bloemen;
En Arlekijn kan één voor één
Hun lieve naampjes noemen.

Achter 't gordijn van blad en bloem
Waar vogeltjes zich roeren,
Ziet men het snoeperig gezicht
Van Arlekijntje loeren.

Voor 't kermis wordt

In 't dorp waar Arlekijntje woont
Wordt kermis druk gevierd;
Dan worden alle kindren net
Als zonnekens gesierd.

Dan gaan de moeders naar de stad
En koopen zij en lint.
Zij denken duizend dingen uit
Voor 't brave kermiskind.

Het trachten naar den kermisdag
Is echt een blijde tijd.
Er wordt gedriegd, gepast, genaaid,
't Is enkel vroolijkheid.

Onder speeltijd

Zoodra 't voor speeltijd heeft gebeld
Staan al de kinderen druk te praten
En raken vast niet uitverteld.

- ‘Wat heeft uw moeder meegebracht?’
- ‘Dat kan niet één van allen raden!
Geen mensch heeft iets als ik bedacht!’

- ‘Gij boft en jokt gelijk altijd’
- ‘En toch zult ge niets weten!’
- ‘Och, kom, niet één die u benijdt!’

Zoo plaagt en prikkelt dat elkaar.
Geen enkel laat zich echter vangen;
Zij worden dra de list gewaar.

Wie niets vertelt en ook niets vraagt
Is 't guitig Arlekijntje.
Hij doet of alles hem mishaagt...

Arlekijntje heeft verdriet

Arlekijntje heeft verdriet,
Zou wel kunnen weenen;
Als hij al die vreugde hoort
Is zijn moed verdwenen.

‘Alle kinderen zijn zoo blij;
Ik kan niets verklappen.
Kermis, net als iedre dag,
Brengt me een broek met lappen.’

Traantjes rollen eén voor eén
Langs zijn dikke wangen...
Kinderhartjes kunnen ook
Wel eens wat verlangen.

Moedertroost

Kindeke! Kindeke! waarom die traan?
Heeft men mijn jongetje leed aangedaan?
Zeg aan uw moederken al wat u kwelt.
Niemand zal 't liever aanhooren.
Hebt ge uw verdrietje aan moeder verteld,
Wordt weer uw blijdschap geboren.

Moederke! Moederke! 'k had toch zoo graag
Roodzijden vestje en witkanten kraag,
Blinkende schoentjes met strikken bezet...
'k Zou vast een prinsje gelijken.
Nooit kende ik voorzeker zaliger pret,
Iedereen zou naar me kijken.

Kindeke! Kindeke! menigen nacht
Heb ik aan u en onze armoe gedacht.
Kindeke! Kindeke! dra zijt ge groot,
Dan koopen we alle die dingen...
Kom nu maar zitten op moederkens schoot,
'k Zal voor mijn jongetje zingen.

De specht geeft raad

Den dag daarna kwam Arlekijn
Zijn nood aan de vogeltjes klagen.
Die wisten geen van alle raad,
Zij zouden 't den specht eens gaan vragen.

En meester Specht dacht even na,
Dra had hij een uitweg gevonden.
De schoonste pluimen trok hij uit,
Die werden te zamen gebonden.

Dat gaf gewis een aardig kleed.
Doch Arlekijn bleef almaar koppen.
De vogels schuddebolden droef
En 't spechtje... begon weer te kloppen.

De bloemen helpen

Toen de bloemen wakker werden
Keken alle vreemdlijk op.
Vele schrokken zoo geweldig
Dat weer sloot hun bloemenknop.

‘Is dat 't lieve Arlekijntje?
He!... wat is daarmee gebeurd?’
Vroeg een groepje anjelieren
Die van schrik waren verkleurd.

‘Alle kindren krijgen kleedjes,
Kermis brengt hun lach en feest;
Niemand kan voor mij iets koopen,
Moeder is lang ziek geweest.’

Rozen en vergeet-mij-nietjes,
Rekten hunne kopjes uit;
Gouden kevers kwamen luistren
Naar dat jammerend geluid.

Blinkend blad en groene stengels
Vlocht men tot een rijke kroon;
En daar stond ons Arlekijntje
Als een bloemenkindje schoon.

De kinderen weten raad

Wijl Arlekijn te treuren zat
En raad vroeg aan de zon,
Was in de school elkeen t' akkoord
Te doen al wat men kon.

‘Dat iedereen aan Arlekijn
Een lap geeft van zijn kleed!
Dan is, voorwaar, op korten tijd
Het zijne ook gereed.’

Ze lachten allen bij 't idee
En brachten lapjes aan...
Vol blijdschap is de troep naar 't huis
Van Arlekijn gegaan.

Moeder naait het kleed

Arlekijntje slaapt
In zijn ledikantje...
Moeder heeft haar naad gehaald
Uit haar biezen mandje.

Arlekijntje droomt
Van een vest met kleuren.
Moeder brengt de lapjes saam
Om 't geheel te keuren.

Arlekijn droomt voort,
Fier als honderd pauwen.
Moeder heeft bijna gedaan;
Enkel nog de mouwen.

Arlekijntje lacht
Midden in zijn droomen.
Moeder doet den laatsten steek.
Nu mag kermis komen!

Feest

Bim! Bam! Bim! Bam!
De klokken roepen iedereen op,
De menschen steken 't vlag in top.
Wat ruikt het fijn naar koek en ei,
Naar warme melk en rijstebrei,

Ra-ta-plan! -plan!
Een boerken slaat de dikke trom.
Geen kind kijkt nog naar moeder om.
Ze stappen voort in rechte rij
Fier met hun rok en jurk van zij.

O! O!... O! O!...
't Is Arlekijn die weenend zucht;
De vreugde jaagt hem op de vlucht.
En zeggen dat hij in zijn slaap
Zich droomde als de schoonste knaap.

Ha! Ha! Ha! Ha!...
Het schreien staat u heusch niet goed,
Hier, Arlekijntje, kleed en hoed.
De mooiste uit den heelen hoop,
Zóo was er nergens iets te koop.

Arlekijn verschijnt

Als Arlekijn naar buiten treedt
Is 't of een regenboog
Te midden van de straat verschijnt
En vult eenieders oog.

De menschen roepen tot elkaar:
‘Een wonder is geschied!’
Herkennen in dien schoonen knaap
Ons Arlekijntje niet.

De kindren kijken niet verbaasd.
Zij lachen om dien schijn.
Zij wijzen 't eigen lapje aan
Op 't kleed van Arlekijn.

Ze wenschen allen Arlekijn
Als leider van het feest.
De moeder van den kleinen man
Is nooit zoo blij geweest.

Danspartij

Jongens en meisjes
Kiest u een maat,
Draait op de wijsjes,
Stapt in de maat...
Arlekijn danst voor.

Handekens wenken,
Voetekens gaan;
Lijvekens zwenken
Zachtekens aan...
Arlekijn deed 't voor.

Vlugger dan vlinders
Weemlen dooreen
Hupplende kinders,
Grooten en kleen...
Arlekijn aan 't hoofd.

Moe worden voetjes,
Traag wordt de pas.
Allen gaan zoetjes
Zitten in 't gras...
.....
Arlekijn doet 't na...